

Papírkivágások

Fagytól édes szénportól száraz a levegő
árnyam a hódombokra ereszkedik
szeszélyem és szerencsém tükreiben keresgélem
az egyetlen grimasz arcomra illő vonásait
egy ló derűjét egy kutya félelmét madármesét.
Ezüst papírkivágások libegnek éjem ablakában
és a tőlem független események lángollói
benyomulnak két oldalról prédára éhes
hadseregek — a megalománia démona dobol.
Tengernyi sivatagban ázó-fázó porszem-én
egy árnyjáték fűszálai közt ágaskodom.
A kaszaélként villogó változatok fényeit
miféle isten fókuszába gyűjthetném?

Leporello

bányaéjben lámpalélek
valami testben éppen
csuromvizesen meglehet
égtájtalan moraj elől
szembeszélben itt lohol
még éppen

*

krumpliszedő kosár dohog
fa-korára gondol a sárveremben
fűz nézte erdei-zöld tóban
holdhölgy fehér hasát
és halak

*

zsiráf nyaka lombpadlásig
emel óriáskigyó-fejet reggel
víg verebek rügyeznek széjjel
pata pincében gázol estig
állatos mesét mondjak-e hmm

*

ez a fateknő jócskán piaci
nem lehet benne tartani

sós húst hurkát kenyeret
ezt nem apám faragta
pólyás koromban nem ringatott
nagy mama nem vitte fején
nem csónakáztam benne nem
rét vizében fordított ház
és tűzköpő mozdony tolatott

*

szeretem ezt a parkot
ízléstelen köszöbraít és
a játékszerek ábráit éjjel
a lombok filmszerű sóhajában
kedves kísértet borzol
hatvanas évek hajamba markolólk

*

hát még az ötvenesek

*

ugorjunk vissza festőlegény
csattogjon alattunk kettőslétra
mondjuk mennyezet-mázolásnak
nevezzük ezt az évtizedet
vigyorgásnak
erre csörög a dió arra meg a
én más maskarába öltözöm

*

a dib meg a dáb meg a sitty
meg a suttyom világdivattozás
hogy a cső mindkét vége lyukas
hogy a pacának lába nő
dolgozik az égi szántóvető
lépcsőház szikrázó kövén
víz buggyan a disznó rajzok
tántorgó kezdőbetűk szívek élnek

*

orrom előtt célszalag semmi
a cél az embert befalazza
tétovának látsz félrevezetlek
testmozgásom rossz lenyomat csak
márgás mocsok égeti talpam
járni s nem jutni sehova
elhasznált kibúvó
se néző se versenyző hovatovább